

Y KUŞAĞINDAKİ KADIN ÖĞRENCİLERİN GİRİŞİMCİLİK EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ: DEVLET ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

EXAMINING OF ENTREPRENEURSHIP TRENDS OF FEMALE STUDENTS IN Y GENERATION: CASE STUDY IN STATE UNIVERSITY

Mehmet TEKTAŞ¹

Necla TEKTAŞ²

Serap İNCAZ³

ABSTRACT

The entrepreneur word refers to taking action, starting, taking off to do a job. Although the first definition of entrepreneurship was made in France in the early 18th century, entrepreneurship is a concept that has developed rapidly since the 1980s. Today, the concept of entrepreneurship has entered into the interests of women as well as men. The sense of entrepreneurship has also enabled women to work by establishing jobs with independent work motives. In the first definition of entrepreneurship, since the risk-taking component of the entrepreneur was brought to the foreground, Especially focusing on the entrepreneurial tendencies of female entrepreneurs during the period when the risk was much easier to undertake. For young people studying in undergraduate, entrepreneurship has great prospects in terms of training themselves before life is thrown. For this reason, it is important to identify the entrepreneurial tendencies of the individuals and to examine and reveal the characteristics that influence the entrepreneurial tendencies. The aim of this study is to examine the factors affecting the entrepreneurship tendency of female students identified as Y generations in state universities, which are seen as entrepreneurs of the future, by using the SPSS program and to determine whether the education they receive leads youth to entrepreneurship.

Key word: Entrepreneurship, SPSS, university youth

ÖZET

Girişimci kelimesi bir işi yapmak için harekete geçme, başlama, kalkışma durumunu ifade etmektedir. Girişimciliğin ilk tanımı 18.yüzyılın başlarında Fransa'da yapılmasına rağmen, girişimcilik 1980'lerden itibaren hızlı bir gelişme gösteren bir kavramdır. Günümüzde, girişimcilik kavramı erkekler kadar kadınların da ilgi alanı içine girmiştir. Girişimcilik duygusu kadınların da bağımsız çalışma güdüsüyle işlerini kurarak çalışmalarını sağlamıştır. Girişimciliğin ilk tanımında girişimcinin risk alma unsuru ön plana çıkarıldığından, bu çalışmada; özellikle riski çok daha kolay üstlenme dönemi olan gençlik dönemindeki kadın girişimcilerin girişimcilik eğilimlerinin incelenmesine odaklanmıştır. Üniversitede eğitim gören gençler için girişimcilik, hayata atılmadan önce kendilerini yetiştirmeleri açısından büyük öneme sahiptir. Bu nedenle, bireylerin girişimsel eğilimlerinin belirlenmesi ve girişimcilik eğilimlerine etki eden özelliklerinin incelenmesi ve ortaya konulması önemlidir. Bu çalışmanın amacı, geleceğin girişimcileri olarak görülen, üniversitede öğrenim gören devlet üniversitesindeki Y kuşağı olarak tanımlanan kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimine etki eden faktörlerin SPSS programı kullanılarak incelenmesi ve aldıkları eğitimin gençleri girişimciliğe yönlendirip yönlendirmediğinin ortaya koyulmasıdır.

¹ Doç. Dr., Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Ekonometri Bölümü, mtektas@bandirma.edu.tr

² Yrd.Doç. Dr., Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Ekonometri Bölümü, ntektas@bandirma.edu.tr

³ Doç.Dr.,Nişantaşı Üniversitesi ,İktisadi İdari ve Sosyal Bil.Fakül., Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü, serap.incaz@nisantasi.edu.tr

Anahtar Kelime: Girişimcilik, spss, üniversite gençliği

1. GİRİŞ

Küreselleşme, işletmelerin ve girişimcilerin daha şiddetli bir rekabet ortamında çalışmalarını sonucunu doğurmuştur. Çünkü kapalı ekonomi döneminin dış rekabete karşı devletçe korunan işletmecilik anlayışı, yerini müşteri odaklı, sürekli kendini yenileyen, esnek ve hızlı üretim ve yönetim anlayışına bırakmıştır. Bu anlayışı tüm ekonomik hayata uygulayabilmenin yolu ise etkin girişimcilik faaliyetinden geçmektedir. Özellikle dünyadaki gelir dağılımındaki adaletsizlik, ekonomik gelişmişlik açısından bölgesel farklar, giderek artan işsizlik ve yoksullaşma, yeterince büyüyememe ve etkin bir rekabet ortamının oluşturulamaması girişimcilik faktörüne günümüz dünyasında hayati bir önem kazandırmıştır. Özellikle 1980'lerden itibaren hızlı bir gelişme gösteren girişimcilik anlayışı, erkekler kadar kadınlarında ilgi alanı içerisine girmiştir. Son yıllarda dünyada çalışanların demografik yapısında görülen birçok değişiklik kadınları da etkileyerek onları iş yaşamının vazgeçilmez aktörleri haline getirmiştir (Tamer, 2013).

Günümüz çalışma yaşamına baktığımızda ise; çalışma yaşamının üç aktif kuşağın bireylerinden oluşmakta olup, dördüncüsü de on yıl gibi kısa bir süre sonra bu kuşaklara katılacaktır.

Bu kuşaklar kronolojik sıraya göre:

* Bebek Patlaması Kuşağı (Baby Boomers; 1946 – 1964 arası doğanlar),

* X Kuşağı (1965 – 1980 arası doğanlar),

* Y kuşağı (1980 – 2000 arasında doğanlar),

* Z Kuşağı (2000 yılı ve sonrasında doğanlar) şeklindedir (Twenge vd., 2010: 1130 den Çetin Aydın, Başol,2014).

Yapılan araştırmalar kişisel özellikler, tutum ve davranışlar açısından kuşaklar arasında farklılıklar bulunduğunu göstermekle birlikte (Twenge, Campbell, 2008: 314 den Çetin Aydın, Başol,2014) bu farklılıkların net ve kesin olmadığı da ileri sürülmektedir (Sadullah, 2010: 7 den Çetin Aydın, Başol,2014). Birçok ülkede en hızlı büyüyen sektörlerden biri kadın girişimciliği olmuştur. Örneğin ABD'de kadın girişimcilerin oranı % 38'e, Avustralya'da % 33'e, Kore Cumhuriyeti'nde % 32'ye ulaşmıştır. Kanada'da da küçük ve orta boy işletmelerde kadın girişimci oranı % 45'e ulaşmıştır (Narin ve diğerleri, 2006; MacNeil, 2012 den Sallangül, Altındal, 2016).

2. GİRİŞİMCİ VE GİRİŞİMCİLİK

Girişimcilik, ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişimindeki önemli itici güçlerden birini oluşturmaktadır; özellikle kullanılmayan potansiyeli etkin hale getirmek ve yeni iş sahaları oluşturmak açısından, kadınların girişimciliğinin teşvik edilmesi önemli olmaktadır (Emine Y. vd. 2010).

“Girişimci” ve “Girişimcilik” kavramlarıyla ilgili literatürde pek çok bilim insanının tanımlamalarını görmek mümkündür. Girişimci kavramının, Latince'de intare kökünden geldiği belirtilmektedir (Akyüz, 2013).

Girişimci kavramı sözlük anlamı olarak, “ticaret, endüstri vb. alanlarda sermaye koyarak girişimde bulunan kimse, müteşebbis”dir (TDK). İktisat Terimleri Sözlüğüne göre ise girişimci, “emek, sermaye ve doğayı bir araya getirerek üretim sürecini bir üretim faktörü olarak tasarlayan, örgütleyen ve onun tüm riskini üstlenen kişi” olarak tanımlanmaktadır (İplik, 2012).

Klasik anlamda girişimci, bir işletmenin faaliyetlerinden kaynaklanan riski, sorumluluğu ve örgüt yönetimini üstlenen kişi olarak kabul edilmekteydi. Fakat bilgi toplumuyla birlikte, kavram yeniden tanımlanarak yenilik üreten, risk alan, fırsat yakalayan ve bunları hayata geçiren kişi olarak kabul edilmiştir. Dolayısıyla, girişimcinin değişen tanımında belirleyici unsur ‘yenilik’ kavramı olmuştur (Ercan, Gökdeniz, 2009).

Girişimcilik; bir kişisel değer sistemi ile birlikte iş teknikleri bilgisini kullanma ve iş geliştirmede gereksinimleri karşılamak ve problemleri çözmek için yaratıcı ve yenilikçi amaçlara hizmet eden kaynakları toplama yeteneği (Özgener, 2003: 100) olarak ifade edilmektedir (Soysal, 2013).

2.1. Genç Girişimci

Özellikle genç nüfusun yoğun olduğu Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde işgücü ve istihdam konularında yaşanan sıkıntılar hem imalat hem de hizmet sektörlerinde önemli ölçüde yeni iş imkânlarına olan ihtiyacı arttırmaya başlamıştır. Bu amaçla mevcut işletmelerin büyütülmesi ve başarılı yeni işletmelerin açılması önem kazanmaktadır. Üniversitelerin genç girişimci yetiştirme çabaları ve özel/kamu kuruluşlarının idari ve finansal destekleri son yıllarda girişimcilik konusunda yapılan araştırmalarda da kayda değer bir artışa yol açmıştır (Arslan, Staub, 2015).

2.2. Kadın Girişimciliği Kavramı

Ev dışı bir mekanda, kendi adına kurduğu bir işletmesi olan, bir işletmede tek başına veya çalıştırdığı diğer kişilerle birlikte çalışan veya sahibi olması sıfatıyla ortaklık kuran, iş ile ilgili olarak çeşitli kamu ve özel kuruluşlarla temaslara geçen, işletmenin geleceği ile ilgili planlar yapan, işletmeden elde ettiği kazancı, yatırım ve kullanım alanları üzerinde söz sahibi olan, işletmesi adına tüm riski üstlenen kadındır (Soysal, 2010).

Kadın girişimcinin, girişimciden daha farklı olduğunu ve tanımlamaya sınırlandırma yapılması gerekliliği görüşüne göre, girişimci kadın tarif edilirken genel bir çerçeve çizilmektedir (Ecevit, 1993:20 den Erdun 2001):

*Ev dışında bir mekânda kendi adına kurduğu bir veya birkaç işyeri olan,

*Kurmuş olduğu işyerinde tek başına veya istihdam ettiği diğer kişilerle çalışan ve işin sahibi olması sıfatıyla ortaklık kuran,

* Herhangi bir mal veya servisin üretilmesiyle ilgili faaliyetleri yürüten, bu mal veya servisin dağıtım, pazarlama ve satışını yapan/yaptıran,

* İşi ile ilgili olarak ilişkiye girmesi gereken kişi, örgüt, kurum ve kuruluşlarla kendi adına ilişki kuran,

* İş sürecinin örgütlenmesi, mal ve hizmet üretiminin planlanması, işyerinin işletilmesi, kapatılması veya işin geliştirilmesi konusunda kendisi karar veren,

* İşinden elde ettiği kazancın yatırım ve kullanım alanları üzerinde söz sahibi olan kişidir.

Kadın girişimcileri tanımlayan kişisel karakteristikler, dinamik, bağımsız, özgüvenli, rekabetçi ve amaç yönelimli olmalarıdır. Ayrıca girişimcilik faaliyetini sürdüren kadınlar hırslı olma, risk alma, kendi işini kontrol etme gibi özellikler çerçevesinde de betimlenmektedir (Yetim, 2002).

2.3. Y Kuşağı

Y kuşağı 1980 ile 2000 arasında doğanlara verilen ortak isimdir. Bu kuşak aynı zamanda internet kuşağı, echo-boomers, millennial ve nexters olarak da anılmaktadır. Bu tanımlar Y kuşağının kendisinden önce gelen kuşaklardan farkını belirtmek için kullanılmaktadır (Broadbidge; Maxwell; Ogden, 2007:523- 544 den Akdemir vd. 2013).

Y kuşağının temel özellikleri ise şu şekilde sıralanabilir (Çatalkaya, 2008: Ülker, 2013 den Taşlıyan vd.)

* Çok kanallı TV ile büyümüşler, internet'i tanıyıp hemen adapte olmuşlar.

* Uzun süreli sadakat göstermeyen ve kolay kolay tatmin olmayan bir yapıya sahipler.

* Kendilerinde ve işvereninden beklentileri oldukça yüksek

* Eğitimin ve öğrenmenin sürekli olmasına inanıyorlar, şirket içi eğitimleri önemsiyorlar

* Sorumluluk almaya çok hevesliler ve hemen kendilerini ispat etmek istiyorlar

* Kendini ve tercihlerini rahatlıkla ortaya koyabiliyorlar, daha girişimciler.

* Direkt emir almaktan ve ast olmaktan hoşlanmıyorlar.

* Yüksek otorite karşısında çok rahatsız oluyorlar, daha esnek ve anlayışlı patronlar/yöneticiler istiyorlar

* Kendi fikirlerine çok önem veriyorlar ve fikirlerinin mutlaka sorulmasını istiyorlar.

* İleriye dönük olarak eski kuşaklara göre daha hırslılar, çok çabuk yükselmek istiyorlar.

* Statü istiyorlar, ama masaya bağlılığı ve hiyerarşiyi reddediyorlar.

* Memnuniyetten, beklemekten, sabır ve şükürden hoşlanmıyorlar.

* Motive edilmeyi, eğlenerek çalışmayı, emir almak yerine katılmayı arzuluyorlar

2.4. Gençlik ve Girişimcilik

Girişimcilik eğilimini sadece psikolojik etmenlerle açıklamak yeterli olmamaktadır. Cinsiyet, eğitim düzeyi ve kendi işini yapan bir ailede yetişmiş olmak gibi etmenler de bireyin girişimcilik eğilimini etkilemektedir (Crant,1996:44). Ayrıca, girişimcilik karakteri ve kendi işini kurma arzusu, etnik köken, medeni durum, eğitim düzeyi aile genişliği, iş deneyimi, yaş, cinsiyet ve din gibi bazı demografik değişkenlerden etkilenmektedir (Mazzarol vd.,1999:51). Bazı akademisyenler, cinsiyetin girişimcilik eğilimi üzerinde etkisi olabileceğini ve bireyin erkek olmasının girişimcilik eğilimini artırabileceğini ifade etmiştir. (Kourilsky ve Walstad, 1998, Shinnar vd. 2009). Kourilsky ve Walstad (1998:80) yaptıkları çalışmada, yaklaşık 1000 Amerikalı genç insanı örneklem olarak almışlar ve buldukları sonuçlara göre bayanların erkeklere göre daha az girişimcilik niyetlerinin olduğunu ifade etmişlerdir. Bir başka çalışmada (Wilson vd., 2004:192) bu görüşü destekleyici sonuçlar elde edilmiş ve erkeklerin bayanlara göre girişimcilikle ilgisinin daha fazla olduğu ifade edilmiştir. Crant (1996) yılında birinci yıl öğrencileri ile diplomayı yeni elde etmiş öğrenciler arasında yapmış olduğu çalışmada girişimcilik eğiliminin eğitim, cinsiyet ve işle ilgili bir ailede yetişmiş olmak gibi kavramlara göre farklılaştığını belirtmiş, Cromie ve O'Donoghue (1992) de yaptıkları çalışmada örneklem olarak 194 yönetici ve 661 adet birinci sınıf öğrencisinin girişimcilik eğilimlerini karşılaştırmışlardır. Elde ettikleri sonuçlara göre yöneticilerin daha fazla başarıya hırsı, kendini kontrol, otorite, yaratıcılık, risk alma ve kendine güven gibi davranışlar sergileyerek öğrencilere kıyasla daha yüksek girişimcilik eğilimine sahip oldukları ortaya çıkmaktadır.

3. YÖNTEM

Bu araştırma Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nde öğrenim gören Y kuşağındaki kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimleri ve girişimcilik eğilimleri çeşitli değişkenler açısından incelenerek belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu amaç çerçevesinde yapılan çalışmada alan araştırması yönetimi uygulanmış, verilerin elde edilmesinde ise anket tekniği kullanılmıştır. İki bölümden oluşan anket formu yüz yüze olarak gönüllü öğrenciler tarafından cevaplanmıştır. Uygulanan anketin birinci bölümünde ankete katılanların demografik bilgileri ile ilgili sorular ikinci bölümünde ise öğrencilerin girişimcilik düzeylerini ölçmek için "Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeği" kullanılmıştır (Yılmaz ve Sünbül, 2009). Girişimcilik eğilimini tespit için kullanılan ölçek (1) Kesinlikle Katılmıyorum, (2) Az Katılıyorum, (3) Katılıyorum, (4) Çok Katılıyorum, (5) Kesinlikle Katılıyorum şeklinde 5'li Likert tipinde hazırlanmıştır.

Verilerin istatistiksel analizleri SPSS 17.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın evrenini Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Y kuşağındaki kadın öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleme ise 2016-2017 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesinden seçkisiz (rastgele) yöntemle belirlenen öğrenciler oluşturmaktadır. Anket, Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nden tesadüfi olarak seçilen toplam 389 öğrenciye uygulanmıştır. Bazı anketlerin eksik veri içermesi nedeniyle değerlendirme 380 adet anket değerlendirmeye alınmıştır.

Araştırmada y kuşağındaki kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimleri ve girişimcilik eğilimleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla aşağıdaki hipotezler sınamıştır

H₁: Üniversiteye başlamadan önce yaşanan yer ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₂: Annenin eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₃: Babanın eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₄: Annenin iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₅: Babanın iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₆: Ailede girişimci olma durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₇: Akademik başarı durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₈: Mesleki ideal ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₉: Girişimcilik eğitimi alma ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

3.1.Bulgular

3.2.Demografik Özellikler

Aşağıdaki tabloda; Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesindeki öğrencilerden ankete katılan ve görüş bildiren öğrencilerin demografik bilgilerini göstermektedir. Tablo 1 incelendiğinde; öğrencilerin üniversiteye gelmeden önce yaşadıkları yer içinde en fazla yüzde % 43, 4 ile birinci sırada Büyükşehir geliyorken, bunu % 30,8 ile ilçe izlemektedir. Şehir ve köy 3. ve 4. Sırada yer almaktadır. Tablodan da görüldüğü üzere; öğrencilerin başarı durumları için transkriptlerinde yer alan notlarda ilk sırayı 2.51-3.00 not aralığı ve ikinci sırayı da % 29,5 ile 2.01-2.50 not aralığı, % 26,6 ile 1.80-2.00 not aralığı ve son sırayı % 13,7 ile 3.01-4.00 not aralığı izlemektedir. 5000 üzeri gelir grubu olarak nitelendirilen yüksek gelir grubuna sahip ailelerin en düşük yüzdeye sahip olduklarını söyleyebiliriz. İkinci düşük yüzde yine 4001-5000 aralığındaki gelir grubu olmaktadır. Ailenin gelir düzeyinin yoğunlaştığı 2 grup 1404-200 ile 2001-3000 aralığındaki gelir gruplarıdır. Tablo 5 incelendiğinde; ailenin sahip olduğu çocuk sayısında en fazla oran 3 ve 4 çocukla % 70,8 lik bir oranı kapsamakta, bu sayıları 5 ve üzeri çocuk sahibi aileler izlemektedir. En düşük oran 1 ve 2 çocuklu aile sayısında gerçekleşmektedir. Tablo 2 incelendiğinde; öğrencilerin annelerinin ve babalarının eğitim durumu incelendiğinde en büyük oran ilkökul mezunu olarak her iki tarafta da gerçekleşmektedir. Annenin % 47,89'u ilkökul mezunu iken, Babanın % 32,6'sı ilkökul mezunudur. İlkokul mezunu anneyi % 22,63 ile ortaokul mezunu anne, izlerken, % 20,26 ile lise mezunu anne 3. sırada yer almaktadır. Okur- yazar anne % 6,31 ile 4. sırada iken, Üniversite mezunu anne % 2,89 ile en düşük orana sahiptir. İlkokul mezunu babayı % 30,3 ile lise mezunu baba, izlerken, % 27,6 ile ortaokul mezunu baba 3. Sırada yer almaktadır. Üniversite mezunu baba % 8,9 ile 4. sırada iken, okur- yazar baba 0,5 ile en düşük orana sahiptir. Anne ve babanın mesleğini ifade eden Tablo 6 incelendiğinde; anne mesleğinin en çok yoğunlaştığı grup, % 75,5 ile ev hanımı grubu olmaktadır. Baba mesleğinde ilk sırada % 37,6 ile emekli, ikinci sırada da % 28,4 ile özel sektör de çalışan baba grubu ile karşılaşılmaktadır. Bu grupları % 22,1 ile kendi işinde çalışan ve % 8,9 ile kamu çalışanı ve en düşük oran olarak ta % 2,9 ile işsiz meslek grubu yer almaktadır.

Tablo 1: Öğrencilere Ait Demografik Bilgiler

	Sayı	Yüzde		Sayı	Yüzde
Yaşanılan yer			Başarı Durumu		
Köy	42	11,1	1,80-2,00	101	26,6
İlçe	117	30,8	2,01-2,50	112	29,5
Şehir	56	14,7	2,51-3,00	115	30,3
Büyükşehir	165	43,4	3,01-4,00	52	13,7
Ailenin gelir düzeyi			Ailenin çocuk sayısı		
1404-2000	147	38,7	1 çocuk	15	3,9
2001-3000	114	30	2 çocuk	22	5,8
3001-4000	80	21,1	3 çocuk	141	37,1
4001-5000	25	6,6	4 çocuk	128	33,7
5001 ve üzeri	14	3,7	5 ve üzeri	74	19,5
Anne Eğitim Durumu			Baba Eğitim Durumu		
Okur- yazar	24	6,31	Okur- yazar	2	0,5
İlkokul	182	47,89	İlkokul	124	32,6
Ortaokul	86	22,63	Ortaokul	105	27,6
Lise	77	20,26	Lise	115	30,3
Üniversite	11	2,89	Üniversitesi	34	8,9
Anne Meslek			Baba Meslek		
Ev hanımı	286	75,31			
İşsiz	2	0,5	İşsiz	11	2,9
Emekli	19	5	Emekli	143	37,6
Kamu	7	1,8	Kamu	34	8,9
Özel sektör	58	15,3	Özel sektör	108	28,4
Kendi işinde çalışıyor	8	2,1	Kendi işinde çalışıyor	84	22,1
Toplam	380	100	Toplam	380	100

3.3. Y Kuşağındaki Kadın Öğrencilerin Girişimcilik Eğilimlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesine Yönelik Bulgular

Araştırma da ele alınan grubun tanımlayıcı istatistiklerle incelenmesinden sonra verilerin dağılımı ile ilgili çalışma yapılmıştır.

Bir ölçme aracının ya da ölçeğin geçerliliği, ölçmek istediği değişkeni ne derece ölçtüğüne ilişkindir. Geçerlilik testinin, güvenilirlik testinde olduğu gibi dayandığı bir sayı yoktur. Bu nedenle, geçerlilik testi daha çok kuramsal analizlerle yapılmaktadır (Reuterberg and Gustafsson, 1992). Bu kuramsal analizlerden biri kavramsal geçerlilik (yapı/model geçerliliği) testi olarak adlandırılmakta ve bir değişkeni ölçmek üzere geliştirilen soruların, o değişkeni ölçüp ölçmediğinin ya da o değişkenle ne derece ilişkili olduklarının kuramsal analizini öngörmektedir. Bir ölçeğin yapı geçerliliğinin sınanmasında en sık kullanılan yöntemlerden biri faktör analizidir (Bacon, Sauer and Young, 1995; Yılmaz, 2009). Girişimcilik ölçeğindeki 36 maddenin herbiri kendi aralarında ve ölçek toplam puanları ile tutarlı bir sonuç ortaya koyması nedeniyle tüm maddelere faktör analizi yapılmıştır. Verilerin faktör analizine uygunluğu Kaiser-Meyer-Olkin ve Barlett testi ile analiz edilmiştir. Temel Bileşenler analizinde Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri 0,895 bulunmuştur. Bu sonucun literatür ve uzman görüşlerine göre yeterli olduğu söylenebilir (Murphy and Davidshofer, 1991; Yılmaz, 2009). Barlett testi sonucu 4543,307 ($p < 0,001$) faktör analizinin değişkenler için uygun olduğunu ortaya koymaktadır (Aiken, 1996; Yılmaz, 2009).

Çalışmamızda bu yöntemde hesaplanan Cronbach alpha güvenilirlik ölçütü kullanılmıştır. Cronbach alpha değeri, 0 ile 1 arasında değişen bir katsayıdır ve bu sayı 1'e yaklaştıkça ölçeğin güvenilirliğinin yüksek olduğu düşünülmektedir. Üniversite öğrencileri girişimcilik ölçeğinin güvenilirlik katsayısı 0,90 olarak hesaplanmıştır.

Araştırmada kullanılan ölçeğin güvenilirlik durumları için kullanılan Alpha katsayısı;

$0.00 \leq \alpha < 0.40$ ise ölçek güvenilir değildir,

$0.40 \leq \alpha < 0.60$ ise ölçeğin güvenilirliği düşük,

$0.60 \leq \alpha < 0.80$ ise ölçek güvenilir,

$0.80 \leq \alpha < 1.00$ ise ölçek yüksek derecede güvenilir bir ölçektir.

Bu bilgilere göre araştırmada kullanılan ölçeklerin katsayıları 0,60 ile 0,80 arasında olduğundan ölçek güvenilirdir (Kalaycı, 2006: 405). Araştırmada Cronbach-alpha güvenilirlik ölçütü kullanılmıştır. Y kuşağındaki kadın üniversite öğrencileri girişimcilik ölçeğinin güvenilirlik katsayısı 0,895 olarak hesaplanmıştır. Hesaplanan bu değer araştırmada kullanılan ölçeğimizin güvenilir olduğunu göstermektedir.

İstatistik çalışmalarda en yaygın kullanılan dağılım normal dağılımdır. Veri grubunun normallik testleri Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro Wilks testlerine bakılarak anlaşılmaktadır. Frekans sayısı 29'dan az olduğunda Shapiro-Wilks, fazla olduğunda ise Kolmogorov-Smirnov testi kullanılabilir (Kalaycı, 2010: 10). Değerlendirmeye alınan anket sayısı 380 olduğundan Kolmogorov-Smirnov testi sonucu incelenmiş olup ($p=0,00 < 0,05$ olduğundan) normal dağılıma uygun bulunmuştur. Genel olarak, parametrik olmayan testlerle nominal, ordinal yada normal dağılım göstermeyen sayısal veriler analiz edilebilirken, parametrik testlerle normal dağılım gösteren sayısal verilerin analizi yapılabilir (Kalaycı, 2010: 85). Çalışmada bağımsız t testi ve One Way ANOVA analiz ile araştırmanın amacında belirlenen hipotezlerin sınamaları yapılmıştır.

Araştırmada aşağıdaki hipotezler test edilmiştir:

Hipotez 1

H₀: Üniversiteye başlamadan önce yaşanan yer ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₁: Üniversiteye başlamadan önce yaşanan yer ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo2. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Üniversiteye Başlamadan Önce Yaşanılan Yer Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Yaşanılan Yer	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
Köy	42	3,714	0,491	0,137	0,938
İlçe	117	3,725	0,511		
Şehir	56	3,770	0,465		
Büyükşehir	165	3,748	0,574		
Toplam	380	3,740	0,529		

Tablodan anlaşılacağı gibi, girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının üniversiteye başlamadan önce yaşanılan yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi(ANOVA) sonucunda yer gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Üniversiteye başlamadan önce yaşanılan yer, girişimcilik eğilimlerini etkilememektedir. Yani H_0 hipotezi kabul edilir. ($F=0,137$, $p>0,938$).

Hipotez 2:

H_0 : Annenin eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Annenin eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 3. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Annenin Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Anne Eğitim Düzeyi	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
Okur- yazar	24	3,829	0,481	1,695	0,151
İlkokul	182	3,686	0,534		
Ortaokul	86	3,758	0,446		
Lise	77	3,778	0,611		
Üniversite	11	4,045	0,468		
Toplam	380	3,740	0,529		

Tablo3’de girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının annenin eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucunda annenin eğitim düzeyi gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Annenin eğitim düzeyi girişimcilik eğilimlerini etkilememektedir. Yani H_0 hipotezi kabul edilir. ($F=1,695$, $p>0,151$).

Hipotez 3:

H_0 : Babanın eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Babanın eğitim düzeyi ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo4. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Babanın Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Baba Eğitim Düzeyi	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
Okur- yazar	2	3,633	0,754	1,117	0,348
İlkokul	124	3,789	0,482		
Ortaokul	105	3,775	0,549		
Lise	115	3,696	0,537		
Üniversite	34	3,609	0,592		
Toplam	380	3,741	0,529		

Tablo 4'dan görüldüğü üzere girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının babanın eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucunda babanın eğitim düzeyi gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Babanın eğitim düzeyi girişimcilik eğilimlerini etkilememektedir. Yani H_0 hipotezi kabul edilir. ($F=1,117$, $p> 0,348$).

Hipotez 4:

H_0 : Annenin iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Annenin iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 5. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Annenin İş Pozisyonu Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Anne İş Pozisyonu	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
Ev Hanımı	286	3,711	0,531	1,186	0,105
İşsiz	2	3,501	1,178		
Emekli	19	3,749	0,564		
Kamu	7	3,895	0,642		
Özel Sektör	58	3,905	0,451		
Kendi İşinde Çalışıyor	8	3,504	0,541		
Toplam	380	3,740	0,529		

Tablo 5'de Y kuşağındaki kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının annenin iş pozisyonu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi(ANOVA) sonucunda annenin iş pozisyonu gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Annenin iş pozisyonu girişimcilik eğilimlerini etkilememektedir. Yani H_0 hipotezi kabul edilir. ($F=1,186$, $p> 0,105$).

Hipotez 5:

H_0 : Babanın iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Babanın iş pozisyonu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 6. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Babanın İş Pozisyonu Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Baba İş Durumu	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
İşsiz	11	3,557	0,513	2,286	0,061
Emekli	143	3,742	0,527		
Kamu	34	3,648	0,596		
Özel Sektör	108	3,851	0,471		
Kendi İşinde Çalışıyor	84	3,657	0,561		
Toplam	380	3,740	0,529		

Y kuşağındaki kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının babanın iş pozisyonu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi(ANOVA) sonucunda babanın iş pozisyonu gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Babanın iş pozisyonu girişimcilik eğilimlerini etkilememektedir. Yani H_0 hipotezi kabul edilir. ($F=2,286$, $p> 0,061$).

Hipotez 6:

H_0 : Ailede girişimci olma durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Ailede girişimci olma durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 7. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Ailede Girişimci Olma Durumu Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız Grup t-testi Sonuçları

Ailede Girişimci Olma Durumu	N	Aritmetik ort.	s.d	t -Testi	p
Evet	164	3,852	0,503	3,656	0,001
Hayır	216	3,655	0,534		

Ankete cevap veren Y kuşağındaki kadın öğrencilerin ailelerinde girişimci olması girişimcilik eğilim ölçeği puanları ile anlamlı farklılık olup olmadığı bağımsız t-testi ile test edilmiş (Tablo 12) ve verilen cevaplar açısından anlamlı bir farklılık görülmüştür ($t=3,656$, $p<0,001$). Böylece ailede girişimci olması, girişimcilik eğilimine etki etmektedir. H_1 hipotezi kabul edilir.

Hipotez 7:

H_0 : Akademik başarı durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Akademik başarı durumu ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 8. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Akademik Başarı Durumu Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları

Akademik Başarı Durumu	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
1.80-2.00	101	3,821	0,498	3,304	0,02
2.01-2.50	112	3,723	0,623		
2.51-3.00	115	3,775	0,469		
3.01-4.00	52	3,551	0,500		
Toplam	380	3,712	0,529		

Tablo 8’de girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının y kuşağında bulunan kadın öğrencilerin akademik başarı durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi(ANOVA) sonucunda akademik başarı durumu gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Akademik başarı durumu girişimcilik eğilimlerini etkilemektedir. Yani H_1 hipotezi kabul edilir. ($F=3,304$; $p>0,02$). Anova sonrası yapılan post-hoc çoklu karşılaştırma tekniği kullanılarak Levene’s testi ile grup dağılımlarının varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış ve varyansların homojen olduğu saptanmıştır ($F=1,504$; $p<0,05$). Bunun üzerine çoklu karşılaştırma testlerinden Scheffe çoklu karşılaştırma tekniğine göre değerlendirme yapılmıştır. Akademik başarı durumu 3.01-4.00 grubunda olan öğrencilerin grubu diğerlerinden farklı olarak bulunmuştur. Diğer alt gruplar arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$).

Hipotez 8:

H_0 : Mesleki ideal ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H_1 : Mesleki ideal ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo9. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Mesleki İdeal Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Mesleki İdeal	N	Aritmetik ort.	s.d	F	p
Kendi İşini Yapmak	104	4,165	0,280	103,467	0,001
Kamu Sektöründe Çalışmak	158	3,804	0,354		
Özel Sektörde Çalışmak	92	3,376	0,518		
Diğeri	26	2,943	0,490		
Toplam Özel Sektörde Çalışmak	380	3,740	0,529		

Tablo 9’den görüldüğü gibi, girişimcilik eğilimi ölçeği puanları aritmetik ortalamalarının Y kuşağında bulunan kadın öğrencilerin mesleki ideal değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi(ANOVA) sonucunda mesleki ideal gruplarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Mesleki ideal girişimcilik eğilimlerini etkilemektedir. Yani H_1 hipotezi kabul edilir. ($F=103,467$; $p>0,001$). Anova

sonrası yapılan post-hoc çoklu karşılaştırma tekniği kullanılarak Levene's testi ile grup dağılımlarının varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış ve varyansların homojen olduğu saptanmıştır (LF=2,704; $p<0,05$). Bunun üzerine Scheffe çoklu karşılaştırma tekniği tercih edilmiştir. Kendi işini yapmak grubu diğerlerinden farklı olarak bulunmuştur. Diğer alt gruplar arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$).

Hipotez 9:

H₀: Girişimcilik eğitimi alma ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark yoktur.

H₁: Girişimcilik eğitimi alma ile girişimcilik eğilimleri bakımından fark vardır.

Tablo 10. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Puanlarının Girişimcilik Eğitimi Alma Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Bağımsız Grup t-testi Sonuçları

Girişimcilik Eğitimi Alma	N	Aritmetik ort.	s.d	t	p
Evet	120	3,721	0,538	-0,466	0,641
Hayır	260	3,749	0,526		

Ankete cevap veren Y kuşağındaki kadın öğrencilerin girişimcilik eğitimi girişimcilik eğilim ölçeği puanları ile anlamlı farklılık olup olmadığı bağımsız t-testi ile test edilmiş (Tablo 15) ve verilen cevaplar açısından anlamlı bir farklılık görülmemektedir ($t=-0,466$; $p>0,05$). Ailede girişimci olmasının girişimcilik eğilimine etkisi bulunmamaktadır denebilir. H₀ hipotezi kabul edilir.

4.SONUÇLAR

Günümüzde girişimcilik, ülkeler için ekonomik büyüme ve kalkınmayı olumlu yönde etkileyen önemli bir araçtır. Girişimcilik, ekonomik gelişime katkı sağlayan en önemli faktörlerden biridir ve topluma yenilik, iş yaratma, bireylerin gelişimi ve müşteri taleplerinin tatmini açılarından önemli faydaları vardır. Girişimcilik tutum ve algısı, toplumu oluşturan bireylerin girişimciliğe yaklaşımı, harekete geçme eğilimi veya girişimcilik niyeti olarak da tanımlanabilir (Büber, 2016).

Büber'e göre kişilerin iş fikrinin belirlenme sürecinden başlayıp iş kurma sürecinin tamamlanmasına kadar olan süreçte bireylerin özellikleri ve sahip oldukları donanımlar farklılık göstermektedir. Aynı zamanda bireylerin yaşamlarındaki eğitim dönemi, çalışma dönemi ve emeklilik dönemi gibi zamanlarda da farklılıklar oluşmaktadır. Bu nedenle farklı dönemlerde farklı durumları incelemek ve bu dönemlerdeki farklılık ve benzerlikleri tespit etmek önemlidir. Bu çalışma ile Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nde öğrenim gören yani eğitim döneminde yer alan y kuşağındaki kadın öğrencilerinin girişimcilik eğilimlerinin araştırılması ve çeşitli değişkenlere göre girişimcilik eğilimleri arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Y kuşağında kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimlerini belirlemek üzere öğrencilere ilk olarak tanıtıcı bilgiler ile ilgili sorular sorulmuştur. Tüm sonuçlar SPSS 17.0 istatistiksel paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. İkinci aşamada ise girişimcilik eğilimleri ile sorular sorulmuş, tüm yanıtlara frekans, t-test ile tek yönlü varyans ANOVA analiz yöntemi uygulanmıştır. Araştırmada 9 hipotez geliştirilmiş, verilen yanıtlar hipotezlere uygunluk açısından değerlendirilmiştir.

Girişimcilik eğilimi ile üniversiteye gelmeden önce yaşanan yer, anne/baba eğitim düzeyi, anne/baba iş pozisyonu ile ilgili olarak ilişkilerin araştırıldığı analiz sonucunda istatistiksel olarak bir fark bulunamamıştır. Girişimcilik eğitimi alanların girişimcilik eğilimi üzerinde bir etki görülmemiştir. Girişimcilik eğiliminin, babanın kendi işinde bağımsız çalışması veya sabit bir ücretle çalışması ile yakından ilişkili olmadığı saptanmıştır (Erdal, 2001). Ailelerinde girişimci olan bireyler bu durumdan etkilenmişler ve onların girişimcilik eğilimleri üzerinde pozitif etki oluşturmuştur. Literatürde de bununla paralel sonuçların elde edildiği görülmektedir (Crant, 1996). Akademik başarıları ile girişimcilik eğilimi arasındaki ilişkinin analizinde istatistiksel olarak fark bulunmuştur. Akademik başarısı yüksek olan öğrencilerin girişimcilik eğilimleri daha düşük olarak bulunmuştur. Burada başarılı olan öğrencilerin iş hayatına atılmak yerine yüksek lisans veya akademik olarak çalışma yapmak istekleri olduğu düşünülmektedir. Son yıllarda ülkemizde de tüm dünyada olduğu gibi insanların lisans sonrası eğitime devam etmelerinde hızlı bir artış olmuştur (Tüik, 2014).

Girişimcilik eğilimi ile mesleki ideal arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu görülmüştür. Ankete cevap veren öğrencilerin %42'lik bölümünde yer alan grup kamu sektöründe çalışmayı planlarken, % 27 lik bölümde yer alan öğrenciler kendi işini yapmak istediklerini belirtmişler ve diğerlerinden farklı bir durum göstermiştir. Bu sonuç Y kuşağının belirleyici özelliklerinden olan “Statü istiyorlar, ama masaya bağlılığı ve hiyerarşiyi reddediyorlar” maddesiyle örtüşmektedir.

Genel olarak değerlendirme yapıldığında ankete katılan Y kuşağında yer alan kadın öğrencilerin girişimcilik eğilimleri yüksek çıkmasına rağmen bunun daha da yükseltilmesi gerekmektedir. Bu düzeyin daha da yükseltilmesi için verilen girişimcilik eğitiminde öğrencilerin daha dikkat çekecek ve daha aktif olarak işlenecek ders yöntemi ile ders içeriğinin güncellenmesi ve öğrenim gördükleri sırada girişimci kişilerle tanışmalarının sağlanması için sempozyum, açık oturum, söyleşi gibi etkinlikler düzenlenmeli ve öğrencilerin bu etkinliklere katılmaları teşvik edilmelidir. Ayrıca öğrencilerin kısa dönemli çalışma hayatı içinde yer almaları için öğrenciler teşvik edilmelidir. Bundan sonraki çalışmalarda çalışmanın kapsamı genişletilmeli ve daha detaylı çalışmaların yapılması, geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

KAYNAKLAR

- AKDEMİR, A., Konakay G., Demirkaya,H., Noyan, A., Demir, B., Ağ, C., Pehlivan, Ç., Özdemir, E., Akduman, G., Eregez, H., Öztürk İ., Balci, O., “**Y Kuşağının Kariyer Algısı, Kariyer Değişimi ve Liderlik Tarzı Beklentilerinin Araştırılması**”, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi / Cilt:2 / Sayı:2 / Aralık 2013
- AKYÜZ, Y., (2013). “**Üniversite Öğrencilerinin Kosgeb Desteklerine Bakış Açılı ve Girişimcilik Eğilimleri Üzerine Bir Araştırma:Uşak Üniversitesi Örneği**”, Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2013, 6/3.
- ARSLAN, A., Staub, S., (2015). “**Kuşak Teorisi ve İçgirişimcilik Üzerine Bir Araştırma**”, Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi KAÜ İİBF Dergisi Cilt 6, Sayı 11, 2015, ISSN : 1309 – 4289.
- BROADBRIDGE, Adelina M. ve Maxwell, Gillian A. Ve Ogden, Susan M. (2007) “**Experiences, Perceptions and Expectations of Retail Employment for Generation Y**”, Career Development International, Volume 12, Number 6, p.523-544.
- BÜBER, H., Yıldız, F., ve Karaş, G. (2016). “**Girişimcilik Tutum ve Algısı İle Altyapı Algısı Özelliklerinin TR33 Bölgesi ve Almanya’daki Türk Girişimciler Açısından Analizi**” . İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi Cilt: 5, Sayı: 7, 2092-2105
- CRANT, J. M. (1996). “**The Proactive Personality Scale as a predictor of entrepreneurial intentions**”. Journal of Small Business Management, 34(3), 42–49.
- ÇATALKAYA, C., (2008). “**Y Kuşağı ve İnsan Kaynakları**”, 12.4.2008, Erişim tarihi: 04.11.2014
<http://www.yetenekvekariyer.com/y-kusagi-ve-insan-kaynaklari/>
- ÇETİN Aydın, G., Başol, O., (2014). “**X ve Y Kuşağı: Çalışmanın Anlamında Bir Değişme Var mı?**” Electronic Journal of Vocational Colleges-December/Aralık 2014.
- ECEVİT, Y., (1993). “**Kadın Girişimciliğinin Yaygınlaşmasına Yönelik Bir Model Önerisi**”, Kadın Girişimciliğe Özendirme ve Destekleme Paneli, Ankara, Devlet Bakanlığı Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığı Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü Eğitim Serisi, Yayın No: 74.
- EMİNE Y., Özdemir, G., Oraman, Y., Konyalı, S., (2010). “**Kadın Girişimcilerin Ekonomik Sürece Katılımları ve Örgütlenme Yaklaşımları**”, Uluslararası II. Trakya Bölgesi Kalkınma - Girişimcilik Sempozyumu, 1-2 Ekim, 2010. Kırklareli Üniversitesi Yayınları: 2.

- ERCAN, S. ve Gökdeniz, İ.,(2009). “**Girişimciliğin Gelişim Süreci ve Girişimcilik Açısından Kazakistan**”, Bilig Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi, 49: 59-82.
- ERDAL, M.(2001). “**Yeni Binyılda Girişimci Eğitiminin Önemi**”, TOSYÖV Girişim Dergisi, (20 Ekim 2001), 4-5
- ERDUN, Ş.,(2001). “**Kadın Girişimcilerin Risk Alma Eğilimi Ve Kendine Güven Özellikleri Üzerine Bir Çalışma: Zonguldak Örneği**”, T.C. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.
- İPLİK, E.,(2012) “**Osmaniye İli Kırsalında Kadın Girişimciliği**”, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı, Adana.
- KALAYCI, Ş. (2006). SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- MACNEIL, N. (2012), <http://www.forbes.com/sites/work-in-progress/2012/06/08/entrepreneurship-is-the-new-womens-movement/> (Erişim tarihi: 29.04.2015)
- NARİN, M., Marşap, A., Ve Gürol, M., A.,. (2006), “**Global Kadın Girişimciliğinin Maksimizasyonunu Hedefleme: Uluslararası Arenada Örgütlenme ve Ağ Oluşturma**”, Gazi Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi, 8 (1), s. 65-78.
- ÖZGENER, Ş. (2003). “**Büyüme Sürecindeki KOBİ'lerin Yönetim ve Organizasyon Sorunları: Nevşehir Un Sanayii Örneği**”. Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, (20).
- SADULLAH, Ö. (2010), “**İnsan Kaynakları Yönetimi**”, Beta Basım, İstanbul.
- SALLANGÜL, S., Altındal, Y., (2016). “**Türkiye’de Kadın Girişimciliğinin Serüveni: Başarı Mümkün Mü? The Adventure Of Woman Enterpreneurship In Turkey: Is Succes Possible?**” Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi Y., C.21, S.4, s.1361-1377.
- SOYSAL, A., (2010). “**Türkiye’de Kadın Girişimciler: Engeller ve Fırsatlar Bağlamında Bir Değerlendirme**”, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, Cilt: 65 Sayı: 1 Sayfa: 083-114 DOI: 10.1501/SBFder_0000002153 Yayın Tarihi: 2010.
- SOYSAL, A. (2013). “**Kırsal Alanda Kadın Girişimciliği: Türkiye İçin Durum Değerlendirmesi**”, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi, Nisan 2013, 8(1), 163-189.
- TAŞLIYAN M., Eyitmiş, A., M., Gündüğü, E., (2014). “**Y Kuşağı İş Yaşamından Ne Bekliyor**”, II. Uluslararası İş ve Meslek Danışmanlığı Kongresi. 26-27 Kasım 2014, Antalya.
- TAMER, G., (2013). “**Dünya'ya Kıyasla Türkiye'de Kadın Girişimciliği**”, Women's Entrepreneurship in Turkey Compared to the World, International Conference On Eurasian Economies 2013, SESSION 3C: Girişimcilik, Beykent Üniversitesi, St. Petersburg - Russia 17-18 September 2013.
- TWENGE, J.M., Campell, S.M., Hoffman B.J., Lance C.E. (2010), “**Generational Differences in Work Value: Leisure and Extrinsic Value Increasing, Social and Intrinsic Value Decreasing**”, Journal of Management, Volume: 36, Number: 5, pp. 1117-1147.
- TWENGE, J.M., Campell S.M. (2008), “**Generational Differences in Psychological Traits and Their Impact on The Workplace**”, Journal of Managerial Psychology, Volume: 23, Number: 8, pp. 862-877.
- ÜLKER, H. (2013). “**Y Kuşağı Da Neyin Nesi?**” Erişim Tarihi; 04.11.2014
<http://acikarsiv.atilim.edu.tr/browse/791/Y%20kusagi.pdf>
- YETİM, N., (2002). “**Sosyal Sermaye Olarak Kadın Girişimciler: Mersin Örneği**”, Ege Academic Review, 2002, vol. 2, issue 2, pages 79-92.
- YILMAZ, E. ve Sünbül, A. M. (2009). “**Üniversite Öğrencilerine Yönelik Girişimcilik Ölçeğinin Geliştirilmesi.**” Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (21), 196-203.